

Vaqif VÜQAR

Düşüncələr

Mamırlamış qayalarda
zəncirlənmiş Prometey
odsuz qalıb.
Hesab çəkir Nəsimidən
rəngi solğun
bir şəhərin
Göyə köçmüş adamları...
Öz səsinə özü umuş,
bir çay axır
aramızdan.
Görüş yerim tufan döyüb,
sular yumuş bir vadidir.
Möcüzəyə inanıram,
Buludların göz yaşından
dərya dolmuş.
Məni rahat buraxmayan
oyaq fikir,
Çəkib sözün şəkilini
Qoyur dünya sərgisinə.
Sevgi ölümsüz sərkərdə,
Atillanın
Ağrıdağı
qalasına keşik çəkir.
Möcüzəyə inanıram,
Ölüm ruhun qatarıdır,
Özgə məkana şütyüən...
Bu minvalla
yaxın bildim, uzaq bildim
qaydaları.
Şehrlənmiş sırlə dolu
bir dünya var
qarımayan,
Qolu üstə mürgüləyir
yaşıl həyat...

* * *

Yuxuda gülən uşaq,
Dünya qara,
dünya ağ.

Göstərdiyi oyuncaq
Tufanla oynayırsan.
Duyduğumuz hər fəsil
Göz aldadan bir şəkil.
Gördüyün mələk deyil,
Şeytanla oynayırsan.
Ömrün sonu ucurum,
Nə yalvarıb, nə də um.
"Beş daş" deyil bu oyun
Zamanla oynayırsan.
Neçə addan keçməmiş,
Son odlardan keçməmiş.
Təzadlardan keçməmiş
Gümanla oynayırsan.

* * *

Sevdiyim,
səndən ötrü çox darıxdım.
Bu dünya gözündə qurbət,
ruhum qərib.
Dolaşıram mən fikrili,
Sənsə, xeyli uzaqdasan,
əlim çatmaz.
Sevdiyim,
seyr elə Günəş batan vaxtı,
Qəm nağməsi oxuyanda
gecəquşu.
Gümüldəyib axan çaya,
qulaq verib
xatırlarsan.
bu bənzərlik naxış-naxış
Toxunduqca ömrümüzə...

* * *

Musiqi dinləyirəm
Şopen dən, Bethovendən.
Ağlı, qaralı dünyaya,
Bir sərhədsiz
nağmələrin
Əllərindən tutub gəldim.
Birdir ruhun
çaldığı ney,
Birdir dərdin adamları.
Öyrəşdiyim bir hava var,
onu bahar,
qiş oxuyur.
Ağaclar da müntəzirdir,
quş oxuyur.
Musiqi dinləyirəm,
Arpaçayın apardığı
Saranın şəkilini,
yel aparır Xançobana.
Gözü yaşlı bir sevdanın
naləsidir,
Dilimizdə köçüb qalıb.
Uzaqlarda
ulayan qurd,
Gözlərindən bir işq sal,
tufanı boğ.
Yenə nədən nigaranam,
Bir musiqi dinlədikcə,
Xəyal susub,
göz yol çəkir.
Bir sevginin oxunmamış
havasına
səslə, məni...

